

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Razpust mestnega zastopa Zagrebškega.

V Ljubljani, 21. junija.

Grof Khuen-Hedervary, ban hrvatski, ali bolje rečeno, prvi madjarski uradnik na Hrvatskem, razpustil je včeraj zjutraj zastop glavnega mesta Hrvatske, kraljevega Zagreba. Nepričakovano ugodni izid zadnjih deželnozbornskih volitev, pri katerih je tako točno izvršil svojo dolžnost uradniški stroj, dal je pogum vladnim krogom. Čakali so samo prve ugodne prilike, ki bi se jim podala, da poskusijo naskok na zadnjo opozicijsko trdnjavo, na zastop glavnega mesta. Pri burnih letošnjih občinskih volitvah zmagala je navzlic vsemu vladnemu pritisku zmerna opozicija ali neodvisna narodna stranka, ki je tako imela večino v mestnem zastopu in katere član je bil tudi dosednji župan dr. Amruš. Da vladi v Zagrebu, kjer ima po veliki množici raznovrstnih uradnikov velik upliv, ni bilo moči ustvariti si poslušne večine v mestnem zastopu, to je grozno bodlo v oči vladne kroge. Ali nezavisno meščanstvo vedelo si je ohraniti svojo slobodo, ni se dalo upogniti. To je bila prva pregreha v očeh vladnih krogov, za katero je morala prej ali slej priti kazen. In prišla je! Razpustil se je ta neprilичni mestni zastop, ker je baje v svoji seji dne 30. maja prekoračil svoj delokrog, kakor mu ga odkazuje zakon z l. 1881. Glasom razpustilnega dekreta je mestni zastop to zakrivil z razpravami, ko je šlo za to, ali se odpošlje deputacija mesta Zagreba, katera bi izročila kralju pri jubilejnih slavnostih v Budimpešti adresno. Očita se mestnemu zastopu, da je pri tej priliki nepoklicano obravnaval državno-pravne odnose, ki so ustanovljeni po državnih temeljnih zakonih mej kraljevinami Ogersko in Hrvatsko, Slavonijo in Dalmacijo ter segel tako v območje višjih državnih faktorjev. Zato razpušča deželna vlada mestni zastop in imenuje vladnim komisarjem sekcijskega svetnika dež. vlade Adolfa Mošinskega, ki prevzame začasno vso mestno upravo. Tako glasi se v glavnih potezah reskript, s katerim je včeraj zjutraj ob 11. uri razpustil sekcijski svetnik deželne vlade in nadžupan Zagrebški Ignacij Sieber imenom deželne vlade mestni zastop Zagrebški. Grof Khuen-Hedervary čuti se torej po poslednjih svojih uspehih dovolj močnega, da stori tudi zadnji korak in pokaže Madjarom,

kako hoče upogniti tudi nezavisno meščanstvo glavnega mesta. V smislu občinskega zakona namreč se morajo v 8 dneh po razpustu razpisati ter v štirih tednih izvršiti nove volitve. Vlada se za gotovo nadeja, da bode zmagala pri novih volitvah in pridobila tudi v mestnem zastopu Zagrebškem poslušno večino, kakršno ima v deželnem saboru. Karakteristično je nekaj v razpustnem odloku, kar kaže skrivne nakane madjarske in se gotovo ni pripetilo le po naključju. V zakonu z l. 1886, s katerim se je predručal zakon o občinski organizaciji z leta 1881, imenuje se Zagreb „zemaljski glavni grad“, priznava se torej z njim, da je deželno glavno mesto. V odloku deželne vlade pa se imenuje samo „kraljevi in slobodni grad.“ Zagreb je torej prenehal biti „glavno“ mesto, odkar je zadnje dni Budimpešta postala „Haupt- und Residenzstadt“! Hrvatska sploh postala bode s časom — ako se bode spravna pogodba še naprej tako tolmačila — le madjarskega „országa“ komitat! Ni li bilo glede na take že večkrat poprej obelodanjene nakane popolnoma pravilno, če je mestni zastop gori omenjeni deputaciji stavil pogoj, da mora izročiti adresno čestitanja in najgloblje udanosti poleg ostalih odposlanstev kraljevine Hrvatske in Slavonije pod vodstvom bana? Ali prav zaradi tega sklepa in ker je torej mestni zastop hotel, da se rabi ona oblika, katero narekuje spravna pogodba sama in katera se strinja z individualnostjo Hrvatske samo, zato je razpuščen, naj se umakne drugemu, ki bode bolj poslušen za skrivne želje madjarske! Nekateri bi bili celo radi zavili vso stvar tako, kakor bi bil mestni zastop Zagrebški tu zakrivil kako nelojalnost. Vender pa je vsakomur, ki hoče pravičen biti, jasno, da je bilo vprašanje jedino le za obliko in način, kako izročiti kralju hrvatskemu adresno, s katero mu čestita in izreka najgloblje svojo udanost vedno verni narod hrvatski. Zahtevati pa, da bi se Hrvatje, ki so toliko krvi prelili za državo in za dinastijo, kakor nobeden drug narod v Avstriji, hodili lojalnosti učiti v Budimpešto ali pa v — Vilagos, to bi bil pa vender že skrajni vrhunec nesramnosti! Večina mestnega zastopa Zagrebškega držala se je zakona in stala na temelji hrvatskih pravic. Naj sedaj madjarki šovinisti tolmačijo navedene zakone sebi v prilog, naj dokazujejo, da je mestni zastop prekoračil svoj delokrog — zavedni del meščanstva zavrnil bode,

tako vsaj upamo, pri novih volitvah vse klevetanje in teptanje hrvatskih pravic. Pri tem pa Slovenci ne moremo prikrivati jedne želje. Želja naša je, da bi vsi pravi Hrvatje Zagrebškega mesta stopili zjedineni in združeni v novo volilno borbo. Nam, kakor vsem drugim, od dalje opazujočim hrvatoljubom, potrjuje se čedalje bolj prepričanje, da bi položaj na Hrvatskem nikdar ne bil mogel postati tako grozno žalosten, da ni dveh hrvatskih strank, kateri se že tako dolgo borita druga proti drugi in na ta način sploh slabita pozicijo hrvatstva. Vlada bi si ne upala razpustiti Zagrebškega mestnega zastopa, ako ne bi imela nadeje, da jej je mogoče zmagati o novih volitvah s svojimi kandidati. To nadejo pa lahko ima, ker je nedavno o zadnjih Zagrebških volitvah prepričal mej „Obzoraši“ in „Pravaši“ pokazal, na kaj vse smejo računati vladni faktorji. Da se torej najnovejša vladna nakana ne izpolni, treba složnega postopanja obeh hrvatskih strank, a složno postopanje, ki bi se tu pričelo, postalo naj bi sploh podloga politiki vseh pravih Hrvatov. Smoter tej politiki mora biti za sedaj jedino le to, zakonitimi sredstvi odstraniti madjarski pritisk in upliv na hrvatske razmere, kakršnen se dandanes faktično kaže in s pogubnimi posledicami za hrvatski narod sploh. Ohraniti hrvatstvo — to je sedaj prva naloga, kateri naj bi se podvrgli obe opozicijski stranki kot jeden mož v nemar puščaje posebne programe, kateri se sedaj izvrševati na dajo, a narodne sile pa le razdvajajo.

V Ljubljani, 21. junija.

Slovincem podeljene „administrativne koncesije“ utegnejo postati nevarne kolovodjam nemške politike, kajti skrajni elementi kujejo razgreto železo z neumorno vstrajnostjo in nikakor ne kažejo volje odnehati. Nezadovoljnost z liberalno politiko rodila je nemško nacionalno frakcijo, a nezadovoljnost s politiko oportunitete, katere sta se obe stranki oklenili, rodila bode morda novo frakcijo ali pa potisnila stari stranki v opozicijo, iz katere se ne bodeta mogli več izkibacati.

Nemci niso zadovoljni. To je povse umevno. Ko so se nemški poslanci udali grofu Taaffeju na milost in nemilost, ne dobrovoljno, ampak zato, ker so spoznali, da je opozicija zanje gotovi pogin, sanjari so o obnovitvi starih ustavovernih razmer, o

LISTEK.

„Menzura“.

Izvirna humoreska. Spisal Samo.

(Dalje.)

II.

„Na obrve crn mu oblak sjeđa;
Plamte oči poput ognja živa;
Orljen plamen uz obraz mu liže;
Strašnim biesom nozdrve se šire;
A na ustih izpod pjene bele
Grozan, paklen izraz stade,
Kô da veli: raja nek propade“...

(Smrt Smail-age Čengijića, IV, 1008.)

„Plemenitega srca, krepkega, moškega značaja, junak!“ mrmral je gospod Sigi Zeisel, sedeč nekakega dopoludne v elegantni restavraciji. „In jaz! Ali morebiti nisem bojevit junak? Eéh! Čutim v sebi hrabrost, srčnost, da, vojak bi moral biti. Očividno sem izgrešil poklic. In vender, pokazati hočem Elzi, da sem mož, da sem junak! Eéh, toda kako? Pri sosedni mizi sedelo je par visokošolcev v

krvavorudečih čepicah, s trakovi okoli prs. Menili so se o zadnji menzuri, o sabljah in bandažah. Njih jeden je naidušeno hvalil hladnokrvnost in okretnost nekega tovariša borilca. „To je mož, to je junak; Bog ga živi!“ dejal je ter mu napil.

Sigi je verno poslušal; oj, ko bi bil on tudi takšen mož! — Vtem so ustopili trije znanci Zeizelovi ter prisledli k njegovi mizi. Sigi jim ponudi finih cigar in si tudi sam jedno vzame. Po nesreči pa se odlomi vžigajočemu košček klinčka in zleti naravnost jednemu buršev v obraz.

Predno je še ubogi Zeisel vedel, kaj in kakó, stal je pred njim prijatelj „zadetega“ ter mu vrgel vizitko, rekoč:

„Gospod, moj tovariš me pošilja; naj vam naznanim, da si ne da od nikogar, najmenj pa od take opice, kakor ste Vi, metati v obraz klinčkov in zahteva primerne zadoščenja. Vi razumete?“ Sigi obledi; gleda zdaj burša, zdaj nesrečno karto.

„Pardon, gospod, nikakor nisem hotel žaliti častitega gospoda prijatelja vašega, nikakor ne, klinček je odletel slučajno, po nesreči, kar obžalujem.“

„Nič obžalujem, nič slučajno! Kar je, to je!“ kričal je razjarjeni burš. „Takšen šimpans, kakor Vi, me ne bo bombardiral. Karte ne vzamen nazaj. Na svidenje torej pri veselem plesu!“

Kar je junaški Zeisel prej tako želel in kar mu je sedaj malo ugajalo, se je pripetilo. Ponudila se mu je prilika, da pokaže svoj pogum.

Ni mu ostalo nič drugega, izbral si je sekundanta.

III.

„Ni ga biló,
Pa ga ne bo
Takega junaka.“
(Narodna popevka.)

Bilo je nekaj dnij pred menzuro. Ves mesec se je bil Sigi hodil učiti k prvemu učitelju sabljanja. Danes je nervozno letal po svoji sobi gor in dol ter govoril skesane monologe.

„Menzura! Eéh, kako sem bil vender neumen, da sem jo vzprejel! Vergel bi bil prevzetnežu vizitko nazaj, češ, da je to slaba navada, bítí se, da je to zoper moj princip. In sedaj, zaklal me bo, kakor putko! Dijaki so vrage! — Ko bi vsaj prijatelj takrat ne bilo, izrezal bi se bil lahko, ušel

strogi centralizaciji in neusmiljeni germanizaciji, sanjari so o nemški Avstriji in, — da rabimo malo vulgarno ali za situvacijo prav karakteristično primer, — pili na medvedovo kožo, to je, razdeljevali mej soboj ministerske portfelje in druge mastne službe. Kmalu pa so se osvedočili, da je do realizacije teh lepih in vabljivih sanj še dolga, dolga pot, prepričali so se, da ne mara grof Taaffe izročiti jim krmila in oditi na Češko saditi zelje, nego da misli državno ladijo še nadalje voditi mej strminami in pečinami po svoje, kakor jo je že vodil toliko let. Prav to je uzrok nemški nezadovoljnosti, zakaj nezadovoljni so vsi, začeni od Plenerja in Chlumcega pa do zadnjega Celjskega nemškutarčka.

Nekatere administrativne odločbe vlade bile so povod, ta je ta splošna nezadovoljnost dobila duška. Imeli smo že priliko govoriti in oceniti te „administrativne koncesije“, katere so vzbudile srd in jezo nemških naših sodržavljancev, Konstatovali smo tudi, da se je začela zlasti na Štajerskem in Koroškem velika, proti vladi in proti dosedanji nemški politiki naperjena akcija, katera ima konečni smoter: prisiliti parlamentarne zastopnike nemške, da izposlušajo od vlade garancij zato, da bode vodila državno upravo točno in strogo v nemškem zmislu ali pa da prestopijo v opozicijo. Beležili smo tudi razne glase, ki so se o tem čuli in registrovali očitno nesporazumljenje mej poslanci in tistimi, ki za njimi stoje in jim preskrbujejo mandate. Poslanci niso voljni začeti zaradi nekaterih malenkostij opozicijo ker poznajo razmere, agitatorji pa nečejo nič več vedeti o oportuniteti in silijo k odločnosti. Posebno značajno je to, da so se začeli odločnejši elementi upirati „diktaturi nemško-čeških voditeljev“, zlasti Schmeykalu in Plenerju, ker baje podrejata interese notranjeavstrijskih Nemcev interesom čeških Nemcev, ker se protivita takisto kakor skoro vsi drugi nemški poslanci nameravanemu shodu v Gradcu in odvrata odločno inšinuvacijo, da je glasovanje valutnih predlogah izkoristiti zoper vlado. Liberalni gospodje že vedo, zakaj jim to ni mogoče, če pa Graška „Tagespost“ prorokuje, da bode vlada pri glasovanju o valutnih predlogah „presenečena“, tako ni na ta glas polagati nikake važnosti, ker je „Tagespost“ znana kot slab prerok. Sicer pa sama ne taji, da bi mogla vlada prav lahko s pomočjo Mladočehov rešiti valutne predloge, tudi če gresta nemška levica in nacionalni klub v opozicijo.

Vlada je dolgo vse to počenjanje ignorirala; bolezen grofa Taaffe onemogočila je levičarjem priti na „amikalni“ pogovor, na katerega so bili povabljeni; da pa izvedo mnenje ministerskega predsednika še pravočasno, predno se odločijo za kakov korak, pooblastil je grof Taaffe svojega prvega novinarskega pobočnika, da pojasni to vprašanje, kar je tudi storil. Včerajšnja „Montags-Revue“ priporoča vznemirjenim in na opozicijo pripravljajočim se Nemcem, naj si to stvar dobro premislijo in naj uvažijo konsekvence, katere bi nastale, če začno opozicijo. Grof Taaffe, pravi člankar, šel je za nekaj dni na Češko; morda se bodo mej tem razdraženi levičarji pomirili. Ministerski predsednik je odgovoren za najmanjši čin vsakega svojih kolegov ali on ne misli levice provocirati, ker mu je ljubo in

drago, da je ostavila opozicijskelno svoje stališče in se pridružila večini. Grof Taaffe tudi ni ničesar storil, kar bi moglo motiti dobro to razmerje, ki bode trdno in nerazrušno, če bode osnovano na „mejsobojni odkritosrčnosti in modri zmernosti.“ —

S tem je dovolj rečeno; grof Taaffe priporoča levičarjem „modro zmernost“ kot pogoj sporazumljenju in s tem priznava, da je zadnje vladne odločbe in njih eventuelne nasledke dobro premislil in uvažil. Zaradi teh „koncesij“ se torej grof Taaffe na mara opravičevati, namesto tega pa je levičarjem kratko in gladko povedal, kakšne bodo posledice, če bi se zljubilo nemškim poslancem razrušiti trojno večino in znova začeti opozicijo. Oficijski list pravi v tem obziru: Starejši in bolj zvedeni mej nemškimi poslanci nikakor ne žele novega konflikta, nego zmatrajo grofa Taaffe pravim možem za sedanje dobo; k akciji silijo le mlajši elementi, ki bi ga radi potisnili v stran. Dobro; naj store to, če jim je mogoče; osebnim željam grofa Taaffe, fizično utrujenega od dolgega vladanja, bi to ne nasprotovalo. Uvažiti pa je treba prej razmere in zlasti premisliti, jeli uspeh gotov in odvisen jedino-le od naskakovalcev. Ko bi se poskus ponesrečil, zadela bi naskakovalce huda odgovornost. Morda je bilo pretirano dopustiti, da je postalo češko vprašanje odločilno za vso notranjo politiko, moglo bi pa to res postati, a zato, kar bi se potem godilo na Češkem in na Moravi, bi bili odgovorni gospodje iz Štajerske. Kako silno bi se ojačil slovanski element, če bi Nemci znova prestopili v opozicijo! Grof Taaffe mogel bi tudi dobrovoljno odstopiti, ali v tem oziru odločujejo razmere v državi in ne želja ministrova, in prav zaradi tega se ne kaže, da bi se to zgodilo kmalu.

To je gotovo jasno in določno povedano. Kakšen utis je ta izjava naredila na nemške poslance in na nezadovoljne in vznemirjene volilce, ne vemo še povedati; gotovo je le toliko, da je grof Taaffe pripravljen na vse in da ne misli odnehati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. junija.

Valutni odsek.

Včerajšnja seja valutnega odseka bila je tudi za nestrokovnjaka prav zanimiva, kajti razpravljalo se je o napisu na kronah. Vlada je predlagala napis „Franciscus Josephus I, D. G. Imperator et Rex“. Mladočeški posl. Eim ugovarjal je temu odločno, češ, to besedilo ni na Češkem naredilo ugodnega utisa, tam se sodi, da je vlada hotela s tem nalašč užaliti narod. Predlagani napis je tudi v protislovju z ustavo, ta napis je povse samovoljno sestavljen, dosedaj ni bil nikdar v navadi. Če vlada neče priznati državnoopravnih principov čeških, držati se mora vsaj avstrijskih zakonov. Pred pogodbo z ogersko, bil je naslov „kralj ogerski“ vedno koordiniran naslovu „kralj češki“; po pogodbi, za časa nemško liberalne vlade, premenil se je naslov toliko, da se je pisalo: „cesar avstrijski, kralj češki itd. apostolski kralj ogerski“. To ni po češkem, to je po avstrijskem državnem pravu. Govornik je apeloval na pravicoljubnost vseh strank in predlagal naslov: Franciscus Josephus I, D. G. Austriae Imperator, Hungariae, Bohemiae, Galiciae, Lodome-

riae, Illyriae Rex A. A. etc.“, če bi pa odsek tega predloga nikakor ne hotel odobriti izreče naj se v zmislu cesarskega ukaza z dne 14. novembra 1868, za naslov „Franciscus Josephus I, D. G. Imperator Austriae, Rex Bohemiae, Galiciae et Apostolicus Rex Hungariae“. — Finančni minister dr. Steinbach izjavil je na to, da je to vprašanje morda rešiti samo na podlogi sedaj veljavnega avstrijskega državnega prava, da je torej kvetjemu moči vprejeti drugi predlog posl. Eima, kateremu se minister ne protivi. — Posl. Borčić je rekel, da je Eimov predlog naredil nanj neugoden utis zato, ker ga je stavil privrženec enakopravnosti in federalizma. Eim se je s svojim predlogom oddaljil od programa svoje stranke. Oba njegova predloga sta protivna hrvatskemu državnemu pravu, sta udarec na hrvatsko-ogersko pogodbo in sploh udarec na moralne vezi, ki vežejo avstrijske narode. Govornik omenjal je § 64 hrvatsko-ogerske pogodbe, ki določa, da mora na vseh ogerskih novcih biti natisnjen naslov kralja hrvatskega, in predlagal končno da bodi napis takšen: Franciscus Josephus I, D. G. Imperator Austriae, Rex Bohemiae, Galiciae, Illyriae etc. et Apostolicus Rex Hungariae, Croatiae etc. — Posl. Čestmir Lang nasvetoval je, naj se napravijo na novih denarjih orla grbi vseh kraljestev in dežel. Pri glasovanju obveljal je predlog Eimov popolnjen po Borčiću z 21 proti 18 glasom. Napis na kronah bode torej slóvel: Franciscus Josephus I, D. G. Imperator Austriae, Rex Bohemiae, Galiciae, Illyriae etc. et Apostolicus Rex Hungariae etc. Za ta predlog glasovali so razen nemških liberalcev vsi poslanci. Liberalni listi tožijo, da je Steinbach storil Mladočehom to koncesijo, da se jim vse bolj približuje in se za želje liberalcev ne meni toliko, kakor bi bilo treba.

Češke razmere.

Grof Harrach govoril je v soboto v Nepomuku o sedanjem političnem položaji sploh in o čeških razmerah posebe. Izrekel se je seveda zoper mladočeško politiko in utemeljil svojo sodbo tako-le: Če pravijo Mladočehi, da moramo postopati tako, kakor Madjari, tako ne pomislijo, da so bile razmere na Ogerskem povse drugačne nego so na Češkem. Državno pravo češko in kronanje kralja doseči je le dogovorno z Avstrijo, ker je le v Avstriji naša bodočnost. Vse na jedno karto staviti ne gre, to je lahkomišelnost. Dobro naše pravo bode gotovo zmagalo, a le če bode krona zadovoljna s tem in če se drugi narodi avstrijski ne bodo branili. V prvi vrsti pa treba sloge in jedinstvo.

Knez Bismarck na Dunaji.

Bivši nemški kancelar knez Bismarck dospel je včeraj na Dunaji, da prisustvuje poroki svojega prvorojenca grofa Herberta. Uzrok njegovemu prihodu je torej povse privaten; politična veljava in moč njegova sta se razpršili, kakor rosa v solnci — ostalo mu je samo slavno ime. Nemci v „rajhu“ imajo povoda dovolj, da mu tudi sedaj še izkazujejo udanost in spoštovanje, navzlic temu, da je uastalo mej njim in zakonitim vladarjem nemške države razpor, da ga resnejšega ne pozna novejša zgodovina. Toda na tem potovanju niso Bismarcka pozdravljali samo nemški rodoljubi, pozdravljali so ga tudi avstrijski podaniki, ne samo zasebno, nego oficijelno kakor da potuje kakšen vladar, ki je zaveznik našega cesarja in na Dunaji prikupela je navdušenost za Bismarcka tako visoko, da so se primerili celo resni izgredi. Konstatujemo ta faktum, ker je prekarakterističen za ideje, katerih so se navzeli naši sodržavljani nemške narodnosti, kajti ta faktum osvetljuje uprav bengalično patentovano avstrijsko rodoljubje naših Nemcev. Bismarcka slavé, ker je zjediniil nemško državo, ker je priboril nemškemu narodu veljavo, kakeršne prej ni imela nikdar; slavé ga, čeprav je pred 26 leti Avstrijo skoro ugonobil, slavé ga, čeprav ni bil nikdar odkritosrčen prijatelj Avstrije, nego bil vsak hip pri-

bi bil, dal markerju douceur, dijake bi bili vrgli ven, jaz pa bi se v kakem kotu v pest smejal! — Prokleta menzura! Jaz sem bil vedno odločen nasprotnik takih igrac, eeh. Zeisel, Zeisel, v kakšno nevarnost se podajaš! Kaj bo s teboj?“

Ko tako pretresa resni svoj položaj, ustopi Rudolf Werner, jeden njegovih sekundantov. Bil je adjunkt v mesteci K., od koder se je večkrat vozil na Dunaj, kadar je bil prost.

„Tvoj nasprotnik pravi, da ne mara nikakeršnih bandaž“ reče in sede v elegantno amerikalno ujkco.

„Tem bolj pa jaz, kaj pa misliš ljubi moj!“ hiti Zeisel.

„Previdnost je lepa stvar, dobro. No, jaz sem že naprej izjavil, da jih Ti zase zahtevaš. On jih ne mara.

„Ne mara? Čuden človek!“

Werner opazuje s tihim veseljem vznemirjenega Sigiya, ki se sedaj ustavi pred mizico, s plišem prevlečeno, in si ogleduje nakitne kipce iz mišenjskega in starodunajskega porcelana in druge, slonokoščene in srebrne malenkosti.

„Ti si imel že več menzur,“ pravi naposled

Zeisel, „pri mnogih si bil poleg. Kaj misliš, Rudolf, ako imam bandaže, se mi vender ne more nič zallega pripetiti?“

„He, kakor je!“ odvrne počasi Werner ter dene obraz v skrbne gube. „Časih odleti tudi košček nosu!“

„Kaj praviš, za Boga! Nos!“ vsklikne Sigi ter se prime zanj, kakor bi se hotel uveriti, če se ga še tako trdno drži, kakor prejšnje dni.

„Da, nos; časih tudi kako uho.“

„Vraga! In, ali za nos in ušesi ni bandaž?“

„A, kaj še; kam te naj pa potem zadene, ako si ves v bandažah. Zavaruješ si lahko oči, vrat, trebuh in prate. Nič se ne boj, ni ti še treba oporoke ne. Zaklal te ne bo, k večjemu ti bo izpuatil malo krvi.

„Ali, ako mi odseka nos!“ javkal je Sigi.

„Kaj porekó moje dame!“

Rudolf ga je krščansko tolažil ter mu prigo-varjal, naj kaže „nevroččen pogum“.

Vse drugače pa je govoril naš junak, kadar je bil pri Elzi. Davno ji je že razodel imenitno skrivnost, da ima menzuro.

„Eeh, na življenje in smrt!“ bahal se je.

„Ali je mogoče!“ čudila se je dražestna devojka.

„Da, ma chère, čez tri dni boj! Eeh, kako ga bom posekal! Primeva sablji, križava jih, sekundant komandira, orožje zapoje: cvink, cvank, čof! Cercle, sekunda, kvarta! Razkoljem mu nos, ali pa odsekam uho, eeh!“

Kako ste krvoločni!“

Zeislu se oči zasvetijo.

„Da, eeh — uničiti ga moram“, vsklikne hrabro gigerle.

„Ah, veste kaj, gospod Zeisel, rajši ne hodite na menzuro!“

„Nikakor ne spustim lepe priložnosti. Moram ga!“

„Zakaj pa? Kaj Vam je tekega zakrivil?“

„Razžalil me je, rekel mi je, da sem šim . . . to se pravi, vrgel mi je klinček v obraz, in jaz sem ga nato imenoval šimpanza, eeh!“

„In kos klinčka Vas je tako razburil?“

Da, milostiva moja, moj moški značaj, veste . . .

„Vem, vem, toda — kaj, ako bi Vi kaj skupili?“

„Tak borilec, jaz! Ni se bati! Razkoljem mu čepinjo, prosim Vas!“ (Konec prih.)

pravljeno sodelovati zoper njo, slave ga, čeprav že vrabci na strehah čivkajo, da je bil končni smoter njegove politike Avstrijo priklopiti Nemčiji, kjer bi igrala ulogo, kakor jo igra kralj saski ali knez Reiss-Schleiz! Res, dobri Avstrijci, ti naši pangermanski spoštovalci Bismarcka.

Vnanje države.

Kdo bo de regent?

V vseh političnih krogih srbskih je to vprašanje na dnevnem redu. Eksekutivni odbor radikalnega kluba določil je kandidovati: na prvem mestu dra. Lazarja Dokića, državnega svetnika; na drugem generala Savo Gruica, na tretjem Nikolo Pavica. Regent Ristić izbral si je tudi že dva kandidata, generala Antona Bogičevića in polkovnika Jovana Miškovića, oba pristna liberalca. — Radikalci žele, da se skupščina čim prej skliče, bržkone se boje spletk Ristićevih, kajti govori se, da misli Ristić zastaviti ves svoj upliv za svojega kandidata.

Občinske volitve v Rimu.

Vatikanski krogi razširjajo po navadi vest, da je prebivalstvo Rimsko nezadovoljno z liberalnim gospodarstvom in da hrepeni po starih dobrih razmerah. To vest, ki smo jo čitali že pogostoma, ilustrujejo zadnje volitve v občinski svet Rimski kaj čudno. Zmagali so namreč z velikansko večino kandidati liberalne stranke, na čelu jim zakleti sovražnik katoliške cerkve — Francesco Crispi. Bolj nego vse kaže prav izvolitev Crispija, da so poslali tisti možje, na katere se je naslanjala politika Vatikana.

Dopisi.

Iz Vojnika pri Celji 21. junija. [Izv. dop.] (Novo društvo „Edinost“.) Včeraj imelo je naše katoliško-slovensko-politično društvo svoj prvi občni zbor. Udeležilo se ga je ogromno število posestnikov iz trga in okolice ter je takoj prvi dan pristopilo nad 100 članov — živ dokaz, kako zelo potreba je bilo tega društva. Vojnik spada mej one južnoštajerske trge, kjer ni niti 5%. Nemcev, kjer pa se je nekaterim oholim ponemčencem z neizmernim terorizmom posrečilo spraviti vse pod nemškutarski klobuk. Toda tudi naši ljudje so se naveličali poveljništva teh ponarejenih Nemcev in opazuje se, da se ga v zadnjih letih pogumno otrsajo. Temu je pripisovati tudi ustanovitev naše „Edinosti“.

Poleg tega pa je treba političnega pouka našemu ljudstvu. Štajerski Slovenec je v tem izredno pouka željan. Veselje je bilo videti, s kakovo slastjo so tudi popolno priprosti ljudje poslušali gosp. dra. Gregorčica, ki je v poljudnem govoru razlagal zgodovino naše ustave. S tacim ljudstvom se da vse doseči. Žalibože, nam je doslej manjkalo ljudskih vodij, ki bi šli mej ljudstvo samo. To nacionalno detail-delo Čehi in celo Istrani drugače razumejo. Da bi se bilo tudi mej nami vsaj pred 15 leti pričelo po vseh krajih potrebno politično poučevanje ljudstva, ne bi danes ni jedno južnoštajerskih trgov ali mest razen Maribora bilo v nemškutarskih rokah. Kakor veselo je torej videti sedaj novo gibanje, tako neprijetno je konstatovati, da ne grejo vsi naši zastopniki radi mej ljudstvo in da se jih je tudi v Vojniku premnogo s svojo odsotnostjo odlikovalo.

K lepemu uspehu so dokaj pripomogli gostje iz Celja, Konjice, Št. Jurija itd. Osobita hvala gre neumornim Celjskim pevcem. Društvenemu vodstvu lahko častitamo na tem uspehu. S to jekleno voljo in s tem pogumom, s katerim so pričeli, morajo tudi v tem trgu priti do zmage.

Domače stvari.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je poslal župnik v Žminji, veleč. g. Karlo Miklaučič, za svojega osemletnega pastirovanja v Istri prištedenih 100 gld. „v čast sv. Cirilu in Metodu, ki naj prosita Boga, da se v veri združijo slovanski rodovi“. Veleč. g. Ivan Gerdol, župnik v Škorklji pri Trstu, je podaril 100 gld. z željo, da s tem zneskom postane naša podružnica na Greti član pri „Rojanskem posojilnem društvu“. Veleč. gosp. Ivan Cotelj, župnik v Kanfanaru v Istri, je daroval 23 kil težak zaboj razuovrstnih, prav zanimivih knjig, mej njimi tudi molitvenih knjig svoje ranjce matere z željo, da bi se vročile na Koroško. — To vam je, rojaki, požrtvovalno domorodstvo naše vrle primorske dahovščine. Uspehi družbini v Trstu, kjer vzgajamo veri, cesarju in domovini zvesta naraščaja, navdušujejo in ohrabrujejo jo v toliki darežljivosti. Bog jej povrni stotero!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Kres) bode gorel pojutranjem na Drenikovem. Prižgejo ga ob 9. uri. Ob enem omenjamo, da je stekleni salon na Drenikovem že zgotovljen.

— (Zaprlo) je Ljubljansko mestno redarstvo danes dopoldne Ljubljanskega urarja Matija Rasbergerja. Rasberger je ure, ki so se mu za popravilo izročile, zastavil v zastavnici kranjske hranilnice, po 10 gld. remontoarne, druge po 4, 3 in 2 goldinarja. Vseh zastavnih listov našlo se je za 140 gld. Večinoma oškodovani so kmetje, kateri so nosili k Rasbergerju ure popravljat, a jih niso mogli dobiti nikdar nazaj, tako dolgo, da so ga ovadili pri mestni policiji. Rasberger je bi velik loterist in zadel večkrat precejšnje terne, jedenkrat celo za 2000 gld., večkrat po 700 gld., a denar ni imel teka, kajti znosil je vse zopet v loterijo. Tudi denar, katerega je dobil za zastavljen tuje ure, znosil je Rasberger večinoma v loterijo, a zadnji čas mu sreča ni bila mila.

— (Začetek poletja.) Danes je po astronomnem koledarju prvi poletni dan, to je dan, ko solnce najmočnejše obseva severno polovico zemeljske oble. Vsled vednega deževja imamo pa navzlic temu precej hladno vreme in vročina ni bila še posebno nadležna.

— (Repatica.) Dne 9. julija vrne se perijodična zvezda repatica Winneckejeva v bližino solca in bode videti jo s prostim očesom.

— (Tržiška deputacija v Trstu.) Občinski svet v Tržiču izvolil je bil, kakor smo o svojem času naznanili, gosp. Karola Pokornega, višjega poštnega ravnatelja v Trstu, častnim tržanom, ker si je stekel mnogo zaslug za poddržavljenje poštne in brzojavne urada v Tržiči. V nedeljo prišla je v Trst posebna deputacija, na čelo ji gosp. Globočnik župan Tržiški, ter izročila novemu častnemu tržanu krasno izdelano diplomo.

— (Izseljevanje v Ameriko.) Ker se poslednji čas zopet izseljuje več ljudi v severno Ameriko, opozarja se, da so severnoameriške države zadnja leta prav strogo postopale z izseljenci, ki nimajo dovoljnih sredstev, da se prežive. Mnogim se je zabranilo stopiti na ameriška tla in morali so se vrniti nazaj na svoje stroške, če dotičnih agentur ali parobrodskih družb ni zadela krivda. To se je dogodilo celo takim, ki niso bili popolnoma ubožni. Zatorej moramo prav resno svariti, naj vsak dobro premisli, predno se poda na daljno pot.

— (Slovenske pridige v Gospi Sveti) ne dajo spati tamošnjim prenapetim Nemcem ali pa ponemčencem. Jeden teh junakov oglasil se je v Celovškem lističu „Freie Stimmen“ in pravi, da sta se pri zadnjem ljudskem štetju v Gospi Sveti samo dva človeka in sicer dva dubovnika oglasila za slovenski občevalni jezik, da je torej Gospa Sveta čisto nemška vas, in da so slovenske pridige vsako nedeljo zjutraj čisto nepotrebne. — Nam se zdi, da duhovnik ne bo pridigal, ako ne vidi človeka v cerkvi. Gotovo je, da se k slovenski pridigi zbere zmirom še nekaj poslušalcev. Ker pa ni misliti, da bi ljudje pridigo poslušali, če je ne razumejo, smemo pravilno sklepati: ali ljudsko štetje v Gospi Sveti ni bilo pravično in resnično, ali pa pridejo poslušalci slovenskih pridig iz drugih krajev. Duhovniki, ki tam službujejo, bodo to že vedeli; gotovo imajo svojih uzrokov za slovenske pridige. In če bi prav res bilo, da pridejo slovenske pridige v Gospi Sveti le iz drugih krajev poslušat, mora se pomisliti, da je tam romarska cerkev in taka se mora po možnosti na vse romarje ozirati. Sicer pa smo slišali, da slovenščina v Gospi Sveti še ni popolnoma izumrla, in da se v takih kočah, ki bolj na samem stojijo, še vedno slovensko govori.

— (Planinska šola v Ukvi na Koroškem.) Piše se nam iz Ukve: Dne 19. maja se je slovesno blagoslovila naša nepotrebna planinska šola. Opravilo je imel g. župnik iz Naborjete, ker je naš g. župnik bolehen. Na slavnost so prišli: dr. Gobanc, deželni šolski nadzornik, potem okrajni glavar iz Beljaka s svojo rodbino, vsi učitelji iz Kanalske doline in še nekaj druge gospode. Ukovskih kmetov je prišlo samo čvetero; vsi drugi so izostali, zakaj, se lahko ugane, ker jim planinska šola ni po volji. Nekatere ženske so prišle iz radovednosti ali pa da bi kaj zastonj ugrizniti dobile. Razdelilo se je res nekaj zemelj in nekaj pijače; glavarjeva hčerka je pa mej otroke razdelila nekaj klobas. Tudi kava se je kuhala, pa to so dobili le gospodje in tisti štirje kmetje. To šolo obiskuje zdaj pet, reci pet otrok; morda se bo to število še

za dva ali tri zboljšalo, več pa ne. Seveda se govori, da je nad 60 otrok na planini, pa koče so po planini daleč okrog razstresene, hodil bi ves dan, da vse najdeš, otroci imajo predaleč do šole po rovi in hostah, po grdih in nevarnih potih. Le najbližnji bodo mogli hoditi v šolo. Zato je opravičena nevolja kmetov. Samo župan in učitelj sta šole vesela. Kako dolgo, bode pričala izkušnja.

— (Nesreča.) V soboto splezala je 34letna kajzarica Uršula Svokec v Smolincah pri sv. Lenartu na visoko črešnjo, da nabere kar je zrelih češenj. Komaj je dospela do vrha, udarila je strela vanjo ter jo vrgla na tla, kjer je obležala mrtva. Hčerki, stari še le nekaj let, se ni zgodilo nič, čeprav je stala tik drevesa.

— (Na lokalni železnici iz Poljčan v Konjice) pričelo se bode v kratkem pokladati že tir, ker je vse potrebno pripravljeno. Do jeseni bode bržkone nova železnica že dogotovljena. Vagoni izdelali se bodo v Gradci, lokomotive pa v Lincu.

— (Defraudacija pri mestni hranilnici v Gradci.) Graške mestne hranilnice uradnik F. R. poneveril je svoto 337 gld. 50 kr. ter bil vsled tega od službe odpuščen. V Gradci govorilo se je že delj časa, da pri mestni hranilnici ni vse v tako uzornem redu, kakor bi moralo biti.

— (Morsko kopališče in zdravilišče v Crikvenici) blizu Reke je tudi v nas že dobro znano in toplega priporočila vredno, zato opozarjamo čitatelje na oglas mej inserati v današnji številki našega lista. Kdor želi izvedeti kaj več, obrne naj se do kopališčne uprave.

— (Iz hrvatskih toplic.) V Krapinske toplice prišlo je do 14. t. m. 475 strank s 542 osebami, v Varaždinske pa 169 strank s 578 osebami.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 20. junija. Zaradi izgrediv pri posilnem iztiranju kraljice Natalije bila danes obsojena Dragutin Ilić, in trgovec Miloš Gjurić na štirimesečni zapor. Vsi drugi obtoženci oproščeni.

Potsdam 20. junija. Kralj Umberto in kraljica Margherita prispela sinoči ob 1/2 7. uri in bila v sprejeti od cesarja, cesarice in vseh princov. Vzprejem bil sijajen. Gosti odpeljali se v novo palačo. Državni kancelar Caprivi in italijanski minister vnanjih rečij Brin pozdravila se srčno.

Dunaj 21. junija. Čuje se, da misli Bismarck še jeden dan ostati na Dunaji, da se odpočije.

Dunaj 21. junija. Okoli 10. ure začeli so se svati zbirati v protestantski cerkvi v Dorotejskih ulicah. Poroka se je začela ob 1/2 12. uri. Priče ženina so bili grofje Viljem Bismarck, Rantzau, Šuvalov. Nevesta imela toileto iz belega srebro-brokata, pretkano z marijeticami iz srebra. Povabljenec vzprejemala grof Viljem Bismarck in soproga njegova. Burni „Hoch“-klici naznanjali so ob 1/4 na 12. uri, da se bliža Bismarck. Stari knez, oblečen v belo kirasirsko uniformo, in ženin grof Herbert pripeljala sta se vkupe. Mej poroko sedel Bismarck na častnem mestu, na desni poročencev. Prihodi v Dorotejske ulice zaprti po policiji in isto tako v Wallnerjeve ulice. Pri poroki bilo mnogo plemenitašev navzočnih, mej njimi so bili mnogi oblečeni v ogerske magnatske kostume. Z dvora ni bil nihče navzočen, tudi diplomata ni bilo nobenega. Pri vožnji od poroke bil Bismarck znova povsod simpatično pozdravljan. Vse se zvršilo v najlepšem redu. Na svatbeni diner v palači Palfy bili povabljeni samo intimnejši krogi. Pred palačo zbrano mnogo ljudstva.

Razne vesti.

* (Kolumbovo rojstno mesto.) V arhivu akademije za zgodovinsko znanost v Madridu našli so važen dokument, ki prča, da se je Krištof Kolumbrodil v Savoni ob Ligurijski obali. Dokument bodo pomnožili fotografičnim potom.

* (Gledališki igravec — častni doktor.) Senat vseučilišča v Dublinu je sklenil imenovati velicega trageda Henryja Ivinga povodom praznovanja tristoletnice vseučilišča doktorjem lepim umetnosti honoris causa. Jednak slučaj pripetil se je že na Nemškem, kjer je vseučilišče v Jeni imenovalo direktorja Devrienta doktorjem honoris causa, toda le kot pisatelja Lutrove slavnostne igre, katero je zložil za Jenjo.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (42-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

20. junija.

Pri **Maliči**: Oswald iz Kočevja. — Schäfer iz Beljaka. — Fanganel, Suppan, Vitturi iz Pulja. — Cunggovich iz Trsta.

Pri **Stenu**: Tysowski, Schwab z Dunaja. — Može, dr. Kenda, Kostonjevac iz Vipave. — Heinz iz Celja. — Daucha iz Gorice. — Dr. Martinolich iz Trsta. — Jillek iz Pulja.

Pri **južnem kolodvoru**: Selz iz Zagreba.
Pri **avstrijskem cesarju**: Felber iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

17. junija: Viktorija Nachtigall, profesorjeva hči, 17½ leta, Kravja dolina št. 2, jetika.

18. junija: Ana Vovk, paznikova hči, 2 leti, Reber št. 3, convulciones. — Ana Galjot, delavčeva hči, 2 leti, Dunajska cesta št. 35, vnetica možganske mrene.

V deželni bolnici:

16. junija. Martin Anžič, črevijar, 24 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. junija	7. zjutraj	735.2 mm.	15.4° C	sl. svz.	obl.	6.80 mm.
	2. popol.	733.7 mm.	21.6° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	734.7 mm.	15.2° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 17.4°, za 1.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. junija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 95.60	—	gld. 95.55
Srebrna renta	95.30	—	95.30
Zlata renta	113.40	—	113.25
5% marcna renta	100.85	—	100.85
Akcije narodne banke	995.—	—	994.—
Kreditne akcije	318.60	—	319.—
London	119.40	—	119.35
Srebro	—	—	—
Napol.	9.50	—	9.49½
C. kr. cekini	5.67	—	5.67
Nemške marke	58.60	—	58.52½

P. n. gospodom

hišnim posestnikom Ljubljanskim!

Ker se je začela zgradba betonovanih mestnih kanalov, katero delo je prevzela strokovna firma **Pittel & Brausewetter** na **Dunaji**, nudi se vsakomur najlepša prilika, da si dá narediti strokovno in po vseh predpisih izdelane

hišne kanale iz cementnega in ploščatega betona

ter vabim zato p. n. hišne posestnike uljudno na naročbo. — **Prevdarke** stroškov in vsakovrstna pojasnila daje brezplačno

Josip Münster

poslovodja in zastopnik firme **Pittel & Brausewetter**

stanujoč

v hotelu „Pri Maliči“.

(729)

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšega tkanega narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let **nobenih poprav** ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej **natančno** mera postelje v **notranji luči**. — Ako se torej dobi za 10 gld. **dober** tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po **8 gld. 90 soldov**; z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene po **15 gld.** (713—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182	25
Ogerska zlata renta 4%	111	—	—
Ogerska papirna renta 5%	100	65	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	116	75	—
Kreditne srečke	100 gld.	188	75
Rudolfove srečke	10	23	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	156	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	239	—	—

Spretna natakara

20 let stara, z najboljšimi spričevali, išče službo na račun ali proti mesečni plači. — Ponudbe pod A. J. poste restante Ljubljana. (702—3)

Deklica

stara 16 let želi pri dobrih ljudeh službo dobiti, najraje za **pestanjo** ali **hišino**. — Blagohotne ponudbe naj se pošljejo pod „16“ upravnistvu „Slov. Naroda“. (695-3)

Komí ali magaciner

izurjen v trgovini s kožami, železnino in papirjem, išče službo. Blagovoljne ponudbe naj se pošljajo pod „T. P.“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (728—1)

Za mizarje, kiparje in strugarje:

Moebel-Journal, originalni načrti modernega pohištva 6 knjig, vsaka s 18 načrti, knjiga po gld. 1-50.

Album modernih okraskov za vse vrste pohištva. 4 knjige, vsaka s 16 načrti, knjiga po gld. 2.—.

Knjiga vzorcev za kiparje in strugarje. Jedna knjiga s 36 načrti, gld. 1-86.

Moderno stavbeno mizarstvo za mizarje in tesarje. Načrti in navod gld. 6-30.

Mizar za izdelovanje pohištva za mestjanske hiše. 40 folijo-načrtov gld. 6.—.

Stavbeni, umetni in pohištveni mizar. Načrti in navod gld. 6-30.

Praktična dela in stavbene konstrukcije tesarja. Načrti in navod gld. 5-40.

Originalni vzorci za nagrobne spomenike. 22 folijo-načrtov gld. 3-60.

Ima v zalogi:

(723—1)

J. GIONTINI

knjigotržec v Ljubljani.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Samo še nekaj dnij.

Že dné 23. junija 1892 je srečkanje
ogerske državne dobrodelne loterije.

Glavni dobitok 60.000 gld.

Vkupnih dobitkov 160.000 gld.

Srečke po 2 gld. se dobivajo: pri loterijski direkciji v Budimpešti (Pešta, glavni carinski urad, polunadstropje), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, — skoro pri vseh poštinih uradih, — pri „Mercurji“ na Dunaji in pri organih za prodajanje srečk, nastavljenih v vseh mestih in večjih selih.

V Budimpešti, dne 1. aprila 1892.

(502—8)

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

Hygiea-vrelec Kronski studenec

je najboljša in najčistejša alkalična slatina, zdravilna voda prve vrste, sosebno dobra, če je pomešana z vinom.

Dobiva se pri Ivanu Luckmannu.

Glasom sodbe odličnih zdravniških avtoritet: **Izborna**, ker upliva ugodno na tek in na prebavo; raztvorja sluzi in zgošave in je posebno dobro: 1.) pri boleznih na želodci, namreč: kroničnem želodčnem kataru, ako kdo nima teka, ako ne more prebaviti, pri dispepsiji itd.; 2.) pri boleznih dihal, jeter, ledvic in tečevodov; 3.) kot najčistejša, najprijetnejša in najbolj zdrava dijetetična pijača sploh, in sicer: čista ali zmešana z vinom, konjakom, mlekom ali s sadnimi sokli. (634—4)

„Hygiea-vrelec Kronski studenec“ je vsled konstatovane absolutne čistosti vseh organskih snovi in vsled izbornega ukusa v prvi vrsti najboljša in najbolj zdrava namizna voda. Ker upliva na tek in pospešuje prebavljanje in ker raztvorja slize, je ta alkalična kiselina blagoprijetna dijetetična pijača pri boleznih na prebavnih in respiracijskih organih in na mehurji.

Na Dunaji, marca meseca 1887.

Dr. Kállay, zdravišeni lečnik v Karlovih varih.

Morsko kopališče in zdravišče v Crikvenici.

Kopališčna sezona traja do konca meseca septembra.

Morsko dno je tukaj daleč na okoli plitvo in z drobnim peskom posuto ter vsled tega posebno pripravo za kopanje otrok na prostem.

Cena pojedine kopeli za odrasle 10 kr., za otroke 5 kr.

Lepa in priprava stanovanja z razgledom na morje po dosta zmernih cenah. — Oskrba v gostilnicah in privatnih hišah.

Okolica je romantična in godna za izlete po morji in po suhem.

Najlaglje se potuje preko Reke, odkoder voziyo vsak dan, izveniši nedelje, popoldne ob 1. in ob ½. uri parobrodi proti Crikvenici.

Vožnja velja za osebo 30 kr. in traje poldrugo uro.

Kopanje v morji se posebno priporoča zoper bolezni na živcih, revmatizem, želve, slabokrvnost in ženske bolezni ter za rekonvalescenčije.

Kopališčni zdravnik dr. E. M. Weiser. — Javna lekarna, pošta in brzojav v mestu.

(719—1)

Kopališčna uprava.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.